

Geachte forumleden.

Een nieuwe rubriek, 'n nieuwe uitdaging. Dat bracht mij er toe om me te wagen aan het maken van een verslag van de vakantie in het Schwarzwald (2005).

Ik hoop dat jullie er plezier aan beleven.
Ik heb het in elk geval met veel genoegen gedaan.

Veel lees- en kijkplezier.

Zicht op Neuglashütten (Feldberg) gezien vanuit Altglashütten.

Wij verbleven in de Ferienwoning Buchholz van het echtpaar Rudi en Renate Buchholz,
Hasleweg 5 te 79868 Feldberg-Altglashütten

Vooraanzicht vakantiewoning

Woonkamer

De mensen zijn uitermate gastvrij en vriendelijk. We werden zelfs een avond uitgenodigd om samen met hun en de andere gasten een aantal uurtjes onder het genot van een glas wijn of bier mekaar een beetje beter te leren kennen.

En natuurlijk was er in die periode ook een Dorfsfest en zijn we op zondagmorgen gaan frühshoppen. Daar troffen we onze gastvrouw- en heer. Links vooraan op de bank.

Gezellig hè?

Leuk feestje.

Ik zal in dit verslag enkele wandeltochten en/of bezoeken aan stad of bezienswaardigheid beschrijven, die op ons een diepe indruk hebben gemaakt.
Eerst een korte beschrijving van de omgeving.

Altglashütten maakt deel uit van de gemeente Feldberg. Het dorp Feldberg zelf is in feite minder groot dan Altglashütten. Dit dorp is eigenlijk de grootste kern van alle dorpskernen, die binnen de gemeente Feldberg liggen. Er zijn diverse glasbranderijen te bezoeken en op verzoek wordt er ter plaatse naar eigen believen het een of andere glazen kunstwerk gemaakt.

De omgeving is qua natuur erg wisselend en vooral zuiver. De bossen groeien momenteel met zo'n 40 miljoen m³ hout per jaar, terwijl er "slechts" 10 miljoen m³ per jaar wordt gekapt. Enorme naaldbomen van wel 300 jaar oud en zo'n 35 meter hoog worden rijk afgewisseld door kolossale loofbomen zoals de Bergahornen (esdoorn).

Hoogteverschillen van enkele honderden meters zijn geen uitzondering en daardoor is het landschap rijk bezaaid met snelstromende beekjes en riviertjes, die uiteraard ook de nodige Schluchten hebben veroorzaakt.

Voor de echte natuur- en wandelliefhebber is dit gebied een paradijs, waar in juli een prachtige bloemenweelde van geel (St. Janskruid) en roze (onbekende steelbloem) je toelacht en waar je bijna overal in de bossen kunt proeven van de bosbessen en frambozen.

Sint Janskruid

Het is een écht natuurlijk bosrijk gebied en grote gebieden zijn momenteel als “Bannwald” aangewezen, hetgeen betekent dat er geen bedrijfseconomische werkzaamheden meer worden verricht.

Wandelwegen en fietsroutes te over en zeer goed gemarkeerd, te belopen en te berijden. Gedetailleerde wandelkaarten en boekjes als de Rother Wanderführer of die van Kompass zijn in elke boekhandel te verkrijgen.

In dit gebied moesten we er voor naar Neustadt (bij Tittisee).

Bij inschrijving in de Fehrienwohnung kregen we automatisch een zg. Gästekarte, waarmee we gratis en onbeperkt met bus en trein door het Schwarzwald konden reizen, zolang we daar op vakantie waren. De kaart geeft verder nog kortingen op bepaalde zaken, zoals liftgebruik, aankoop van wandelkaarten of andere informatie bij de bureaus voor Tourismus

De Feldberg.

Dit is de hoogste berg van het Schwarzwald (1493m), waarbij de top (eigenlijk een soort plateau met een enorme omvang) boven de boomgrens reikt. Dit gebied is begroeid met heide, bosbessenstruiken en zelfs de gele Enzian groeit er. Op de berg staan een televisiemast, een weerstation, de Feldbergturm (uitkijktoren) en een gedenkteken van Bismarck. Vanaf de plaats waar dit gedenkteken staat kun je 200 meter de diepte in kijken en het idyllische meertje, de Feldsee, aanschouwen. Uiteraard heb je vanaf deze berg een prachtig uitzicht over het Schwarzwald en omgeving (zelfs tot aan de Zwitserse Alpen).

De Feldberg

Zicht op de Feldsee, vanaf de Feldberg

De wandeling die wij naar de Feldberg hebben gemaakt was ongeveer 15 km lang.

We zijn gestart vanaf het hotel/restaurant Feldbergerhof.

Via de E.Maurerweg door het bos naar de Feldsee en van daaruit naar Rincken. Van Rincken naar de Zastlerhütte (via het Lehrpfad) en dan naar de top van de Feldberg. Je kunt vanaf

Feldbergerhof ook met een lift (gondel) van naar boven.

De wandeling biedt een sterk afwisselende natuur. De ene keer loop je door dichte bossen met enorme bomen en rotspartijen, om vervolgens terecht te komen op een Sattel waar paarden lopen te grazen in weiden.

De klim naar de Feldberg begint in een bosrijk gebied en eindigt boven de boomgrens, waar het landschap begroeit is met heide en waar in juni/juli zelfs de gele Enzian bloeit.

De Rheinfall in Neuhausen (Zwitserland).

Als iemand het heeft over Schaffhausen, dan denkt men vooral aan de watervallen. Dat dit in feite een verval van 23 meter is van de rivier de Rijn en dat deze in Neuhausen ligt, zal niet voor iedereen direct duidelijk zijn.

Ruim een uurtje rijden van Feldberg en nog een mooie weg ook.

Wat een spektakel!

Een sprookje, samenspel tussen water en rotsen, de elementen van kracht en souplesse, een rivier, die zijn weg zoekt en vindt.

Aan de voet van de stad wordt de rivier plotseling onrustig. Er is een stroomversnelling op komst. Ik mag me niet inhouden, ik moet met de stroming mee, de diepte in.

Het water stort zich met een duizelingwekkende vaart naar beneden, om daarna de rust te hervinden in de stroming, een tapijt van wit schuim achterlatend.

Het is typisch de mens, die dwars tegen de stroom in wil, weliswaar met een bootje, maar toch, de rots in het midden van de stroom zal beklommen moeten worden.

Een dagje Basel.

Deze Zwitserse stad ligt op ongeveer anderhalf uur rijden van Feldberg. En als je dan ook nog eens over Lenzkirch, Bonndorf, St. Blasien, Todtmoos, Wehr en Lörrach naar Basel rijdt, wordt je extra beloond met prachtige natuuraferelen.

Vooraf de tocht door het Wehratal is fantastisch mooi (van Todtmoos naar Wehr).

Eenmaal in Basel aangekomen is het eerste wat daar opvalt het stadhuis.

Basel en de Rijn (lijkt erg veel op Maastricht)

Het stadhuis.

Vorgevel.

Beeld in entreehal.

Wat hier opvalt zijn de opmerkelijke en duidelijk afwijkende kleuren aan en in het gebouw.

Als je onder de poort doorloopt kom je op de binnenplaats, die al even kleurrijk en indrukwekkend is. En toen wij daar waren, stonden er twee straatmuzikanten (cellist en fluitiste) een stukje muziek van Mozart te spelen. Klonk erg mooi en treffend.

En als je op zoek bent naar een mooi en bijzonder uurwerk, dan moet je vooral in Basel zijn.

Je moet dan wel een pak geld meebrengen.

Overigens is het zeker niet goedkoop om in Basel een terrasje te pikken, maar ja, je bent 'n toerist en dan doe je dat, nietwaar?

In Zwitserland is de franc overigens gelijk aan 0,70 Eurocent.

De Triberg waterval.

Triberg is een typische toeristenstad, wier aantrekkingskracht duidelijk een impuls krijgt door de hoogste waterval van Duitsland. Ik had er op de site van Alpenfreaks het een en ander over gelezen. Het is een stukje rijden (1,5 uur) maar zeker de moeite waard.

Wij hebben er een wandeling naar het natuurgebied Blindensee aan vastgeknoopt, waardoor deze dag onvergetelijk werd.

Bij de entree naar de watervallen (€ 1,00 met Gästekarte) viel ons op dat er zakjes pindanootjes lagen, die voor € 0,50 gekocht konden worden. We hadden echter niet gezien waarvoor die bestemd waren.

Pas toen we ons op weg begaven over de paadjes, trappen en bruggetjes, kregen we een idee van wat zich daar afspeelde. Eekhoorns kwamen naar je toe om de pindanootjes persoonlijk in ontvangst te nemen. Zelfs bepaalde vogels kwamen tot ongeveer bij je. Heel bijzonder voor volwassenen, maar zeker ook voor kinderen. Ik vermoed, dat de eekhoorns aan de Triberg waterval de meest gefilmde en gefotografeerde zijn van de hele wereld.

Die bleef zitten.

En deze was me iets te snel af.

De Triberg waterval

De Blindensee.

Boven aan de waterval kon je naar believen kiezen uit wandelroutes. De Blindensee leek ons wel wat, alhoewel we helemaal niet wisten waar deze weg ons naar toe zou brengen. Na ongeveer anderhalf uur kwamen we op het onderstaande plekje terecht. De Blindensee bleek een beschermd natuurgebied te zijn, waar salamanders over vlonders kropen, die daar t.b.v. de wandelaars waren aangelegd, omdat het gebied vrij moerassig is. Aan het meertje werd je verwelkomd door grote libellen. De stilte was er oorverdovend.

De rust aan het meertje

Een rondvaart op de Schluchsee.

Dat is bij mooi weer zeker de moeite waard. Je kunt er vanuit Altglashütten met de bus of trein (gratis met Gästekarte) komen. en op het meer maak je een rondvaart van ongeveer een uur met het MS de St. Nikolaus, niet al te groot, maar de boot biedt toch wel plaats aan zo'n 100 passagiers en drinken en een versnapering zijn aan boort te krijgen.

Aan de Schluchsee ligt het gelijknamige dorp, van waaruit uiteraard wandelingen gemaakt kunnen worden, zelfs tot aan de Riesenbühlurm, een uitkijktoren (gratis) op 1097 m hoogte. Van daaruit heb je een schitterend uitzicht over de Schluchsee en omgeving.

Het dorp Schluchsee vanaf de Riesenbühlurm

Wij hebben vanuit de vakantiewoning in Altglashütten ook op een dag een wandeltocht gemaakt (15 km) via het Urseebachtal tot aan Lenzkirch en dan over Oberfischbach naar Schluchsee, daar lekker gegeten om vervolgens met de trein terug te keren.

De Lotenbachklamm in de Wutachschlucht.

Ik had via de site van Alpenfreaks vernomen van de Wutachschlucht. Deze schlucht kan vanuit verschillende punten worden belopen. Wij zijn gestart ten zuiden van het dorpje Gündelwangen en liepen tot in Lenzkirch. Vanaf dit startpunt loop je in feite via de indrukwekkende Lotenbachklamm de Wutachschlucht binnen. We zijn vervolgens bij het Räuberschlössle uitgekomen. Dit is een heel bijzondere rotsachtige kom, vele jaren geleden door mensen gevormd en van waaruit je de diepte in kunt kijken de Wutachschlucht in. Van

daaruit zijn we via de overkapte Stalleggbrücke. naar Lenzkirch gelopen en zijn met de bus teruggegaan naar het vertrekpunt.
Volgend jaar zullen wij er zeker terugkeren om

Echt natúúrlijk, hè?

Is dat geen mooi plaatje?

Zo stort het water zich van bovenaf in de Wutach

Een plaats om te verpozen.

Zo, hierbij zal ik het voor wat beschrijvingen bij laten.

In het algemeen kan ik nog zeggen, dat het voor ons een echte belevenis was om 14 dagen in het Schwarzwald te vertoeven. Ik was er nog nooit geweest en wat mij bijzonder opviel was het grote verschil in “natuurlijkheid” van het gebied met b.v. het Sauerland. Uiteraard zijn de

Alpen anders, al was het maar om het hoogteverschil, maar het Schwarzwald heeft mij getroffen door zijn eerlijkheid. Er zijn hele gebieden die beschermd zijn tegen zg. economische invloeden en dat komt het bos zeker ten goede. Het lijkt erop dat de bossen ook veel donkerder groen zijn dan in het Sauerland en de meren hebben een donkere diepte, wat ook al opmerkelijk is te noemen.

We hebben zo'n 80 à 90 km gewandeld en elke meter daarvan hebben we genoten.

We hebben maar direct voor nog eens 3 weken in 2006 geboekt, want er is nog veel te bekijken en te beleven. Een dagje naar Freiburg met de trein b.v., of een dag naar Oostenrijk (Vorarlberg) of naar Zwitserland (Zürich en Vierwaldstättersee). De Vogezes (Ballon d'Alsace of de Col de la Schlucht) in Frankrijk liggen binnen handbereik (hoogstens 2 uurtjes rijden). De omgeving van Feldberg heeft een enorm aanbod aan prachtige wandelingen, schitterende dalen en schluchten, idyllische meren en er zijn avontuurlijke grotten te bezichtigen (zoals de Erdmanshöhle. Er is voor ons nog veel te doen daar en volgend jaar zal er zeker een nieuw verslag volgen.

Een vriendelijke groet van een natuurliefhebber.

En mocht je na al dit moois nog meer natuur zien, maar dan geschilderd en voorzien van inspirerende teksten, kijk dan maar eens in de rubriek “schilderspoëzie” van mijn website

www.insavasana.nl

De schilderijen zijn gemaakt door mijn broer Alphons. Op zijn eigen website

www.alfonssmeets.nl

kun je meer over hem en zijn schilderskunst te weten komen

©AlphonsSmeets

Dit is niet zozeer bedoeld als een reclameboodschap, maar meer om mensen te inspireren tot de ontwikkeling van hun eigen creativiteit.

©Jacques Smeets